

הרב הגאון רבי אברהם יצחק קורנבלי זצ"ל

תלמידו מלפני 20 שנה שהיום הינו אברך בן תורה סיפר שהגיע ממשפחה מסורתית, וכיום הוא בן תורה בזכותו ובזכות פתקי הנחת ששלח להוריו.

ר' אברהם יצחק כיבד מאד תלמידי חכמים והיה אהוב על רבני העיר שחלקם היו עימו בקשרי ידידות עמוקים.

כבוד הוריו היה מעל המשוער ובמס"נ, ובתקופה האחרונה לחייו אביו אף שחש שלא בטוב אך המשיך במסירות להטלטל בדרכים ולסעוד את אביו ובשובו היה ממשיך לכולל בע"ב.

בחודש סיוון התגלתה בו המחלה הנוראה, וגם בתקופה זו המשיך בהנהגותיו המיוחדות ובאמונתו החזקה וקיבל את הייסורים בדומיה ובאמונה.

גם כשישב עם הרופאים שעידנו אותו בקושי מצבו, ביקש רשותם להגיב בדרך משלו ופצח בשירת "אני מאמין..."

בימי מחלתו באו רבים מידידיו לשמחו ולהתחזק עמו ביחד ולשיר עמו שירי אמונה, דבר שהיה חיזוק מיוחד לרבים שבאו לחזק ויצאו מחוזקים.

לאחרונה נחלש מאד, וביום שני ד' באלול תשפ"ג, השיב נשמתו ליצורה למגירת לב משפחתו וכל מכריו הרבים.

הותיר אחריו את רעייתו, בניו ובנותיו וחתנו ההולכים בדרכו, דרך התורה והמצוות.

בהלוויות ספדו לו מרות: רב העיר הגר"מ קסלר שליט"א, הגר"ח שחטר שליט"א רב ביהמ"ד בו התפלל, הג"ד שלמה מילר שליט"א ובנו בכורו הרב יהודה קורנבלי שליט"א וגיסו הגרא"י שפיגלמן שליט"א.

בבית החיים הספידוהו: בנו הרב נחום שליט"א ובנו הרב שלמה שליט"א וחתנו הרב יוסף שלמה איינשטיין שליט"א, וכן כמה מידידיו. כולם עמדו על מעלותיו וכמה יש להתחזק בפרט בבין אדם לחברו, ללמוד מדרכו ולהאיר פנים לזולת ולראות את הטוב שבכל יהודי.

אלפים מתושבי העיר ורבניה ליווהו למנוחות בהלוויות על פני כל רחוב אבני נזר בעיר ולאחמ"כ המשיכה ההלוויה בדרכה לבית החיים אלעד.

ת.נ.צ.ב.ה

בהוראת רבני העיר, כיון שנשארו למנוח ארבעה ילדים שלא הכניסם עדיין לחופה, נפתחה ע"י קופת 'מותן בסתר' קרן שמספרה: 564 עבור האלמנה והיתומים, כאשר רב העיר הגר"מ קסלר הורה להשיב אהבה לר' אברהם יצחק ולשמח את שלו.

במודיעין עלית מבכים מרה את הסתלקותו לשמי מרום של ר' אברהם יצחק קורנבלי זצ"ל, האדם המיוחד והחביב על רבני העיר וחכמיה, היה מקדים שלום לכל אדם מתוך מטרה לשמח את הזולת ולהרנין את ליבו, מתוך טוב לב במיוחד, כל מי שנפגש בו זכה לקבל מאור פנים ואיכפתיות, כל מי שהיטיב עימו זכה להכרת הטוב מופלגת.

ר' אברהם יצחק נולד ב"ז באייר תשי"ז להוריו ר' יששכר דב זצ"ל יליד הונגריה אשר דבק בשמירת המצוות במסירות נפש בשנות השואה ונלב"ע בשנה זו בחודש אייר, ולאיתו מרת עטל ע"ה לבית ברגר שעלתה עם משפחתה מהונגריה.

יחד הקימו הוריו בית של גמילות חסדים והכנסת אורחים וזיכוי הרבים, אף ניהלו בביתם גמ"ח כספים כשכל לווה קיבל יחס בעיקר של אורח מלבד ההלוואה, בבית זה גדל וינק את האמונה החזקה והיחס המכבד לכל אדם באשר הוא.

בבחרותו למד ביישיבת "כפר חסידים", שם התעלה וקיבל מרבנותיו שאף שיבחוהו הרבה, ביניהם הגה"צ ר' דב יפה זצ"ל שר' אברהם יצחק היה מספר עליו בערגה כיצד בהזדמנות אחת קבע להפגש עימו ברחוב מסוים בעיר ב"ב, כאשר נפגשו שאל את ר' דב האם מצא בקלות את המקום, השיב ר' דב: "הלוואי והייתי מוצא את חובתי בעולמי כמו שמצאתי את המקום.."

כשהגיע לפירוקו נשא את רעייתו בת הרב הגאון ר' שמואל צבי שפיגלמן זצ"ל שנלב"ע בשנה זו בחודש ניסן, אשר היה ת"ח גדול ומדקדק בהלכה ורעייתו מרת חיה לאה ע"ה לבית אלפרוביץ.

ר' אברהם יצחק הקים יחד עם אשתו שתבדל"ח בית של תורה ויראת שמים בו חינכו את ילדיהם במסירות לתורה ולמידות טובות, ולמד בכולל "היכל התלמוד" בת"א וכן בכולל "ברסלב".

הכרת הטוב

הקפיד להודות לכל מי שהיטיב עימו, אפילו לצוות רפואי שהתממה מלהגיע. כך באחת הפעמים בבית החולים אף ביקש להסיעו בכיסא הגלגלים שוב ושוב ברחבי המחלקה כדי למצוא את האחות ולהודות לה.

גם לאחרונה כשהרופא בישר בשורה רעה על מצבו הגרוע, בסיום הביקור הודה לרופא בחום והחמיא לו.

כזה היה ר' אברהם יצחק, יהודי בניחווח של פעם, שבכל הלב מבקש להיטיב ליבו של זולתו, לשמח, לעודד ולהרפות את המתח.

פעמים רבות טרח מאד להכנס לשמחות של מכרים והתאמץ לכבד את ד' בגרנו ולהרבות בשירה בשירים בעלי תוכן ואמונה או בדברי חיזוק מרעננים. סיפורים אין ספור סיפרו ע"כ המנחמים הרבים.

בהזדמנות אחרת עבר ליד איזה בית כנסת וראה שם ילדים לומדים, אחד מהם היה נראה שקט ולא מעונן, לפתע הוא נכנס ואמר לסובבים "ראיתי אף שאתה לומד מצוין, קח לך מטבעות לקנות ממתק."

תמיד מצא את הנקודה הטובה עליה אפשר להחמיא לסובבים, תוך שהוא מוצא מסילות לליבו של כל אחד, קטן כגדול.

היה מאיר מאיר פנים לזולתו באופן מיוחד דבר שנתן לרבים עידוד וחיזוק והכל מתוך ליבו הטוב ואמונתו החזקה.

בנוסף ייקר ר' אברהם יצחק את עומק התפילה. וביקש להתפלל שלא כפורע חוב. היה ניגש פעמים רבות ומתפלל לפני העמוד, בקול ערב במיוחד וברגש רב ובכך מעורר את המתפללים לכוונת התפילה.

לאחר לימודיו בכולל ברסלב נטל על עצמו מלאכת קודש-חינוך ילדי ישראל בב"ס של קירוב.

תלמיד שלמד אצלו לפני 32 שנה סיפר שעדיין זוכר כיצד למד עימם במנגינה את הגמרא ובכ"ז סייעו את כל פרק "אלו מציאות" בסיום השנה, וכן סיפר שהיה יושב עימם במשך יותר משעה ושר עימם את כל התפילה.

הוא השקיע בחינוך את כל מירצו. היה שר עם תלמידיו שירים על מתיקות התורה טרם החלו בלימוד.

כמו"כ תלמיד ששאל שאלה טובה או ענה תשובה יפה, לא קיבל רק מחמאה אלא טלפון לאב/לאם לעדכן מייד על המצוינות של בנם בשידור ישיר מהכיתה כשכל חברי אותו התלמיד שומעים...